

ΘΕΛΩ

Στο τεύχος αυτό το ρήμα «θέλω» αποτέλεσε έμπνευση για το κεντρικό θέμα της εφημερίδας. Αλήθεια υπάρχει ,άραγε, ωραιότερο ρήμα από το θέλω; Ένα ρήμα που εκφράζει τη θέληση, την επιθυμία. Ένα ρήμα που αποτελεί το εφαλτήριο για καθετί. Από ένα «θέλω» ξεκινούν τα πιο μικρά και ασήμαντα, αλλά και τα πιο μεγάλα και σημαντικά στη ζωή. Το ανιδιοτελές και δοτικό αυτό «θέλω» είναι που γεννά και τον εθελοντισμό. Το «θέλω» να προσφέρω στον συνάνθρωπο που το έχει ανάγκη, χωρίς να περιμένω ανταπόδοση.

Στο τεύχος αυτό επιχειρήσαμε να παρουσιάσουμε κάποιες από τις πιο σημαντικές εγχώριες κα διεθνείς εθελοντικές οργανώσεις. Προσπαθήσαμε να αναφερθούμε στη γένεσή τους, στη δράση τους και στα μέλη τους. Επιλέξαμε το συγκεκριμένο θέμα, γιατί θεωρούμε απαραίτητη την πληροφόρηση και ενημέρωση των αναγνωστών μας για τον εθελοντισμό. Κι αυτό, διότι η γνώση ανοίγει μονοπάτια ευαισθητοποίησης και μπορεί να γίνει αφορμή να κάνουμε τον εθελοντισμό στάση ζωής.

Στο βίντεο που ακολουθεί θα θέλαμε να παρουσιάσουμε την άποψή μας για το τι είναι ο εθελοντισμός. [\[ΚΑΝΕ ΚΛΙΚ ΕΔΩ \]](#)

Στο τεύχος αυτό επιπλέον περιλαμβάνονται:

- Βιβλιοπαρουσιάσεις
- Θέματα μουσικής
- Συνέντευξη από την κοινωνική λειτουργό στην «Πρωτοβουλία για το παιδί», κα Νιόπα Δώρα
- Προτάσεις για ταινίες

ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Σύνταξη άρθρων

Μαθητές Γυμνασίου Μακροχωρίου

Σύνταξη και επιμέλεια

Αποστόλου Μαρία – Βουδούρη Μαρία

Σκούρα Μαρία - Χατζηγεωργίου Χριστίνα

Πρωτοβουλία για το Παιδί

Η «Πρωτοβουλία για το Παιδί» είναι Σωματείο μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα , αφοσιωμένο στην υπόθεση της προστασίας και της φροντίδας παιδιών που βρίσκονται σε ανάγκη και σε κίνδυνο. Παιδιά ορφανά ή από οικογένειες διαλυμένες , που βιώνουν την παραμέληση , σωματική και ψυχολογική βία, την περιθωριοποίηση και την απόρριψη τόσο μέσα στο σπίτι όσο και στο σχολείο.

Η εξαφάνιση του μικρού Άλεξ ήταν μια υπόθεση που συγκλόνισε όλη την τοπική κοινωνία της Βέροιας και έγινε η αφορμή, δύο χρόνια μετά, το 2008 , να ιδρυθεί η Πρωτοβουλία για να μη ξανασυμβεί στην πόλη μας παρόμοιο περιστατικό.

Αρχικά υπήρχε ένα γραφείο στο οποίο πολλοί άνθρωποι έκαναν καταγγελίες για περιστατικά παραμέλησης, εγκατάλειψης ή κακοποίησης παιδιών .

Άρχισαν να λειτουργούν πιο συστηματικά όταν άνοιξε το κέντρο αναφοράς στη Βέροια, στο οποίο παρέχεται άμεση βοήθεια σε παιδιά και γονείς με τη συνεργασία των ειδικών (κοινωνική λειτουργός, ψυχολόγος , νομική υποστήριξη, υλική βοήθεια κ.λ.π). Αυτό που τους παρέχει το κέντρο είναι μια σταθερή σχέση, κάτι που δεν βρίσκουν στην οικογένειά τους.

Επίσης από το Μάρτη του 2010 λειτουργεί το κέντρο Ημερήσιας φροντίδας σ' ένα ακίνητο που παραχωρήθηκε από τον Δήμο , στο οποίο φιλοξενούνται σε διάφορους κύκλους κατά τη διάρκεια της ημέρας, περίπου 20 παιδιά ηλικίας 4-18 ετών σε συνθήκες οικογενειακής θαλπωρής.

Το Σεπτέμβριο του 2012 εγκαινιάσθηκε το σπίτι της Βεργίνας που φιλοξενεί μέχρι την ενηλικίωσή τους, παιδιά ορφανά ή παιδιά που απομακρύνθηκαν από το σπίτι τους με δικαστική απόφαση.

Μια ομάδα μαθητών επισκέφθηκε το κέντρο αναφοράς και πήρε συνέντευξη από την κοινωνική λειτουργό κ. Νιόπα Δώρα.

-Όταν ξεκινήσατε το 2008, είχατε άμεση ανταπόκριση από τους κατοίκους της Βέροιας;

Ναι, βέβαια. Από την αρχή πολλοί άνθρωποι βοήθησαν και περισσότεροι μετά το 2011, που

η δουλειά άρχισε να γίνεται πιο συστηματική. Η παρέμβασή μας ήταν άμεση. Αυτό δημιούργησε μια σχέση εμπιστοσύνης με τους ευαισθητοποιημένους πολίτες της Βέροιας και έτσι έγινε πιο σταθερή η υποστήριξή τους.

Τι παρέχει το κέντρο ημερήσιας φροντίδας;

Το κάθε παιδί έχει δικό του δάσκαλο, κάθε μέρα έρχεται κάποιος και μαγειρεύει, έχουμε γιατρούς, εθελοντές, δωρεάν φάρμακα και τρόφιμα. Και όταν καλύπτουμε τις δικές μας ανάγκες, βοηθάμε και άλλες οικογένειες που ξέρουμε πως έχουν ανάγκη.

-Ασχολείσαι πολλά χρόνια με την πρωτοβουλία;

Από τη μέρα που δημιουργήθηκε το κέντρο ημερήσιας φροντίδας ήμουν εθελόντρια και 5 μήνες μετά, όταν έφυγε η κοινωνική λειτουργός , ανέλαβα εγώ.

Είδατε αποτελέσματα σ' αυτή την προσπάθεια;

Σε πολλές περιπτώσεις παιδιών παρατηρήθηκε σημαντική βελτίωση, τόσο στη συμπεριφορά τους όσο και στην επίδοση στο σχολείο κι αυτό μας δίνει δύναμη για να συνεχίσουμε.

-Ποιοι είναι οι μελλοντικοί σας στόχοι;

Επειδή τα κορίτσια και τα αγόρια που μένουν στο σπίτι της Βεργίνας πρέπει να ζουν σε ξεχωριστούς χώρους, στόχος μας είναι να αγοράσουμε ένα σπίτι δίπλα σ' αυτό που έχουμε ήδη.

-Η επαφή με κακοποιημένα παιδιά και διαλυμένες οικογένειες σας επηρέασε; Πρέπει να είσαι σκληρός για να μπορέσεις να ανταπεξέλθεις;

Με επηρέασε πάρα πολύ. Αυτό που είμαι σήμερα δεν έχει καμία σχέση με αυτό που ήμουν, όταν ξεκίνησα. Μεγάλωσε η ευαισθησία μου απέναντι στα παιδιά αλλά έγινα πιο σκληρή για να αντέχω αυτές τις καταστάσεις.

Πολυχρονιάδης Πολυχρόνης

Τόπης Κωνσταντίνος

Μανιοπούλου Εύη

ΤΟ ΧΑΜΟΓΕΛΟ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ

«ΤΟ ΧΑΜΟΓΕΛΟ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ», είναι ένας εθελοντικός οργανισμός μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα που ξεκίνησε τη δράση του το 1995. Αφειρητία για τη δημιουργία του υπήρξε η επιθυμία του μικρού Ανδρέα, του γιου του ιδρυτή του, να βοηθηθούν όσα παιδιά το έχουν ανάγκη. Ενώ όλα ξεκινούν για «Το Χαμόγελο του Παιδιού» από το συναίσθημα της αγάπης, δε μένουν εκεί. Ο οργανισμός ευαισθητοποιείται σε κάθε λογής πρόβλημα που μπορεί να αντιμετωπίζει ένα παιδί, είτε πρόκειται για σωματική κακοποίηση, κακομεταχείριση ή εγκατάλειψη είτε για προβλήματα διαβίωσης και υγείας. Κύριο μέλημά του είναι να προασπίσει τα δικαιώματα των παιδιών, όχι μόνο στη θεωρία αλλά και στην πράξη, καθημερινά, 24 ώρες την ημέρα, 365 ημέρες το χρόνο, εξασφαλίζοντας τα απαραίτητα για τη σωματική, ψυχική και πνευματική ισορροπία τους. Στα σπίτια του «Χαμόγελου» παιδιά που έχουν ανάγκη βρίσκουν όχι απλώς ένα καταφύγιο, αλλά ένα σπίτι. Τα σπίτια φιλοξενίας δημιουργήθηκαν με σκοπό την αποφυγή της ιδρυματοποίησης των παιδιών. Βασικός στόχος είναι η ομαλή και αξιοπρεπής επανένταξη τους στο κοινωνικό σύνολο. Εκεί εργάζονται αδιάλειπτα κοινωνικοί λειτουργοί, ψυχολόγοι, παιδαγωγοί – παιδοκόμοι. Άνθρωποι που δε «στέκονται» στην ειδικότητα και στον τίτλο, αλλά καταθέτουν την ψυχή τους προσφέροντας την αγάπη τους, τη ζεστασιά τους, το χέρι τους και τη συμβουλή τους όλο το 24ώρο, κάθε μέρα και κάθε ώρα.

Φορείς της πολιτείας (Αστυνομία, Εισαγγελίες, Νοσοκομεία κ.α.) παρέχουν έμπρακτη στήριξη στην προσπάθεια του οργανισμού.

Μεγάλος αριθμός εθελοντών παρέχει τις υπηρεσίες του στα σπίτια του «Χαμόγελου του

Παιδιού» και στηρίζει δυναμικά το έργο του οργανισμού. Η βοήθειά τους είναι καταλυτική στον καθημερινό αγώνα που δίνει το «Χαμόγελο» για τη στήριξη χιλιάδων παιδιών και οικογενειών που αντιμετωπίζουν σοβαρά ζητήματα. Οι εθελοντές είναι πολύτιμοι αρωγοί στην καθημερινή και πανελλαδική προσπάθειά για την πραγματοποίηση του οράματος, του 10χρονου Ανδρέα Γιαννόπουλου: «ένα χαμόγελο για όλα τα παιδιά». Η ενεργοποίηση των εθελοντών γίνεται ανάλογα με τις ανάγκες που προκύπτουν, φυσικά πάντα σύμφωνα με τη διαθεσιμότητά και την επιθυμία τους. Είναι σίγουρο ότι χωρίς τη συνεισφορά τους, το εύρος των δράσεων του Οργανισμού δε θα μπορούσε να είναι τόσο μεγάλο.

Ο Οργανισμός «Το Χαμόγελο του Παιδιού» πρεσβεύει την άποψη ότι ο εθελοντισμός δεν είναι απόφαση μίας στιγμής, δεν είναι ένα χόμπι ή μια ασχολία με στόχο να καλύψεις κάποιες ελεύθερες ώρες. Είναι στάση ζωής, που πηγάζει από τη βασική ανάγκη κάθε ανθρώπου για αλληλεγγύη. Όλοι οι άνθρωποι είναι χρήσιμοι και μπορούν να προσφέρουν, όταν το θέλουν πραγματικά. Γιατί ο ε-θελο-ντισμός πηγάζει από το θέλω και μόνο «ΑΝ ΕΝΩΘΟΥΜΕ ΟΛΟΙ ΘΑ ΤΑ ΚΑΤΑΦΕΡΟΥΜΕ» (από το ημερολόγιο του Ανδρέα Γιαννόπουλου, 9-11-1995).

Όλοι όσοι συμμετέχουν στον οργανισμό παλεύουν για την εξασφάλιση ενός καλύτερου μέλλοντος για τα παιδιά. Και είναι αυτά τα ίδια παιδιά πολλές φορές οι επόμενοι εθελοντές, ανεκτίμητοι βοηθοί σ' αυτόν τον αγώνα.

Το «Χαμόγελο του Παιδιού» δεν έχει άλλα έσοδα εκτός από τις χορηγίες των πολιτών. Τα τελευταία χρόνια πολύ συχνά αντιμετωπίζει οικονομικές δυσκολίες και κάνει έκκληση μέσω των μέσων μαζικής ενημέρωσης για ενίσχυσή του. Οι καιροί είναι δύσκολοι, αλλά έστω μια μικρή οικονομική ενίσχυση μπορεί να στηρίξει την αξιολογη και αξιέπαινη προσπάθειά του, ώστε να μη σβήσει ποτέ το όραμα του μικρού Ανδρέα που έδωσε ζωή στα όνειρα πολλών ανήμιπων παιδιών.

Μήτσιου Σοφία - Φωτοπούλου Μαρία

ΚΙΒΩΤΟΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Η «Κιβωτός του Κόσμου» είναι μη κερδοσκοπικός Οργανισμός Ειδικής Μέριμνας και Προστασίας μητέρας και παιδιού. Μεριμνά για τα παιδιά που ζουν σε συνθήκες παραμέλησης και εγκατάλειψης, χωρίς ιατρική φροντίδα και με πολλές δυσκολίες. Τα περισσότερα παιδιά συνήθως προέρχονται από μονογονεϊκές οικογένειες ή δεν έχουν γονείς.

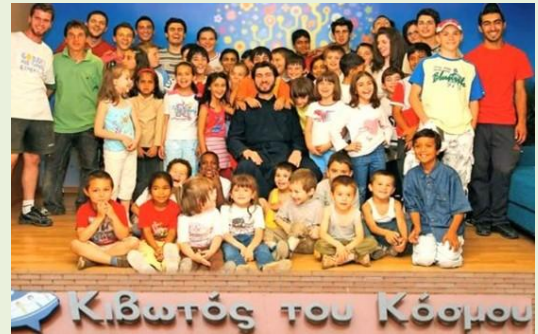

Η «Κιβωτός του Κόσμου» ιδρύθηκε το 1998 από έναν εικοσιεξάχρονο ιερέα, τον πατέρα Αντώνιο Παπανικολάου, που διαπιστώνοντας τις πολύ άσχημες συνθήκες διαβίωσης των παιδιών θέλησε να βοηθήσει με σκοπό να βελτιώσει αυτήν την άσχημη κατάσταση και να αποτελέσει η Κιβωτός μία εστία φροντίδας, συμπαράστασης και ελπίδας για τα παιδιά αυτά.

Βλέποντας τη φτώχεια και την εξαθλίωση των παιδιών αυτών, ο πατέρας Αντώνιος δε δίστασε να αφιερώσει τη ζωή του σε αυτό το έργο που εκτός από έργο αγάπης είναι για εκείνον έργο ζωής. Στόχος του πατέρα Αντώνιου είναι να μην ιδρυματοποιηθούν τα παιδιά, αλλά να παραμείνουν μαζί με τη μητέρα τους. Για να επιτευχθεί αυτός ο σκοπός, οι άστεγες και άπορες μητέρες ενισχύονται μηνιαία με οικονομικά βοηθήματα για μικρές κατοικίες, για λογαριασμούς νερού και ηλεκτρικού ρεύματος. Επιπλέον, γίνονται προσπάθειες εξεύρεσης εργασίας για τη μητέρα ώστε να σταθεί στα πόδια της, να πάρει τη ζωή της στα χέρια της και την ευθύνη των παιδιών της.

Παιδιά που βιώνουν καθημερινά την εγκατάλειψη, την αδιαφορία, το ρατσισμό και τον κοινωνικό αποκλεισμό σε μία από τις πιο υποβαθμισμένες περιοχές της Αθήνας, την

Ακαδημία Πλάτωνος βρίσκουν στην «Κιβωτό» ένα περιβάλλον όπου εθελοντές προσφέρουν στα παιδιά εκτός από το ενδιαφέρον και την αγάπη τους προσφέρουν στα παιδιά ένα πιάτο ζεστό φαγητό, βοήθεια στα μαθήματά τους, ρούχα ή απασχόληση.

Πηγές:

<http://www.kivotostoukosmou.org/kivotos/>

Μπαλιζή Παρασκευή - Τσολάκη Θεοκλείτη

=====

ΜΚΟ «Αγκαλιά»

Η Μη Κυβερνητική Οργάνωση «Αγκαλιά» είναι ένας μη κερδοσκοπικός φιλανθρωπικός οργανισμός που εδρεύει στην Καλλονή Λέσβου και παρέχει κοινωνική υποστήριξη με συμβουλευτικό ή ψυχολογικό τρόπο σε άτομα και οικογένειες που βρίσκονται στο περιθώριο και αντιμετωπίζουν σοβαρές οικονομικές, ψυχολογικές και κοινωνικές δυσκολίες. Επίσης, παρατηρεί και εντοπίζει παραβάσεις ανθρωπίνων δικαιωμάτων και παρεμβαίνει παρέχοντας άμεση στήριξη και ενημέρωση των Αρχών. Πρωτεργάτης της υπήρξε ο παππά - Στρατής, ο οποίος υποστήριξε το έργο της «Αγκαλιάς» με θέρμη και πάθος. Κοντά του εργάστηκαν με μεράκι και θέληση πολλοί εθελοντές, οι οποίοι ακόμη και σήμερα, που ο καλοσυνάτος παππά - Στρατής έφυγε από τη ζωή, συνεχίζουν το έργο του.

Η ΜΚΟ «Αγκαλιά» προσπαθεί συνεχώς να ενημερώνει και να ευαισθητοποιεί το κοινό με κάθε μέσο, τόσο σε τοπικό επίπεδο όσο και σε διεθνές. Η ΜΚΟ «Αγκαλιά» παρέχει σταθερά από το 2009 τόσο σίτιση όσο και είδη ένδυσης στο Κέντρο Υποδοχής ανήλικων προσφύγων στην Αγιάσο, όπως επίσης και σε χιλιάδες πρόσφυγες, που φτάνουν εξαντλημένοι στα παράλια του νησιού. Τα τελευταία πέντε χρόνια η οργάνωση έχει προσφέρει 30 τόνους

τροφίμων, ένδυσης και υπόδησης. Έχει αποστείλει μεγάλες ποσότητες με είδη ρουχιισμού σε Αθήνα, Ηγουμενίτσα, Έβρο και Πάτρα όπως επίσης και σε ορφανοτροφείο στην Ουγκάντα.

Μέχρι σήμερα έχει δώσει σημαντικά χρηματικά ποσά για την πληρωμή ενοικίων και ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης ατόμων που βρίσκονται σε ανάγκη. Έχει κάνει αποστολή φαρμάκων στο νοσοκομείο της Μυτιλήνης δύο φορές από την αρχή της κρίσης και στο κέντρο Υγείας Καλλονής αποστολή με αναλώσιμα υλικά και φάρμακα. Η «Αγκαλιά» παραδίδει σταθερά βοήθεια σε κατοίκους του Λεκανοπεδίου Καλλονής και σε όλη τη Λέσβο.

Για κάποιο διάστημα η οργάνωση παρέδιδε μαθήματα Ελληνικών σε άτομα που επιθυμούσαν να μάθουν την ελληνική γλώσσα. Το έργο της οργάνωσης έχει προβληθεί τόσο από τα ελληνικά μέσα (Νέα, Καθημερινή, Κόσμος του Επενδυτή) όσο και από τα διεθνή (Bloomberg, γερμανικό κρατικό και αυστριακό κρατικό ραδιόφωνο, κανάλι του Ευρωκοινοβουλίου και την ελβετική εφημερίδα 24 ώρες). Μάλιστα το τελευταίο διάστημα προβλήθηκε η πιθανότητα βράβευσης του οργανισμού από τη διεθνή κοινότητα για την αδιάκοπη πολύτιμη βοήθεια του οργανισμού στους πρόσφυγες από τη Συρία.

Η οργάνωση συνεργάζεται σταθερά με τη ΜΚΟ Αποστολή της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αθηνών, τους Γιατρούς του Κόσμου και την Ομοσπονδία Λεσβιακών Συλλόγων Αττικής. Τον τελευταίο καιρό όμως με αναρτήσεις σε σελίδες κοινωνικής δικτύωσης γίνεται έκκληση για βοήθεια και υποστήριξη του φορέα. Φάρμακα, τρόφιμα, ρούχα, παιχνίδια αποτελούν είδη με τα οποία θα μπορούσε κανείς να ενισχύσει τον φορέα.

Γώγου Ρίκα

ΓΙΑΤΡΟΙ ΧΩΡΙΣ ΣΥΝΟΡΑ

Οι **Γιατροί Χωρίς Σύνορα** είναι μια διεθνής, ανεξάρτητη ιατρική και ανθρωπιστική οργάνωση, που παρέχει επείγουσα βοήθεια σε άτομα που έχουν πληγεί από ένοπλες συγκρούσεις, επιδημίες, φυσικές καταστροφές με αποτέλεσμα τον αποκλεισμό τους από την παροχή ιατρικής φροντίδας, κυρίως σε χώρες

της Αφρικής και της Ασίας, που έχουν έλλειψη ειδών πρώτης ανάγκης.

Η οργάνωση είναι γνωστή στο μεγαλύτερο μέρος του κόσμου με τη Γαλλική ονομασία της ή απλά *MSF*, αλλά και στον Καναδά και στις Ηνωμένες Πολιτείες. Η ονομασία που χρησιμοποιείται συνήθως είναι Γιατροί Χωρίς Σύνορα (*Doctors Without Borders*). Το 2007 πάνω από 26.000 ντόπιοι, αλλά και άνθρωποι κάθε φυλής, διαφορετικής καταγωγής και επαγγελματίες διαφόρων ειδικοτήτων από κάθε μήκος και πλάτος της γης, όπως γιατροί, νοσηλευτές, επαγγελματίες υγείας, λογιστικοί εμπειρογνώμονες, μηχανικοί ύδρευσης και αποχέτευσης και διοικητικοί υπάλληλοι παρέχουν ιατρική βοήθεια σε περισσότερες από 60 χώρες.

Οι Γιατροί Χωρίς Σύνορα ιδρύθηκαν το 1971 από μια μικρή ομάδα Γάλλων γιατρών και δημοσιογράφων, η οποία πίστευε ότι όλοι οι άνθρωποι έχουν το δικαίωμα στην ιατρική περίθαλψη, ανεξάρτητα από τη φυλή, τη θρησκεία, τα πιστεύω ή τις πολιτικές πεποιθήσεις, και ότι οι ανάγκες αυτών των ανθρώπων υπερβαίνουν το σεβασμό για τα εθνικά σύνορα.

Οι Γιατροί Χωρίς Σύνορα στην Ελλάδα από το Δεκέμβριο του 1990 είναι σωματείο αναγνωρισμένο ως μη κερδοσκοπικό και έχει έδρα την Αθήνα. Το Ελληνικό Τμήμα ξεκίνησε τη δράση του το 1990 και σήμερα συνεργάζεται με το Ισπανικό Τμήμα των Γιατρών Χωρίς Σύνορα μέσα από το Κοινό Επιχειρησιακό Κέντρο Βαρκελώνης - Αθήνας (OCBA). Σήμερα αριθμεί πάνω από 136.000 υποστηρικτές που ενημερώνονται για τη δράση της οργάνωσης από το περιοδικό τρίμηνης έκδοσης των «Γιατρών Χωρίς Σύνορα» και άλλες ενημερωτικές εκδόσεις.

Μέχρι τώρα πάνω από 450 Έλληνες γιατροί, νοσηλευτές, διοικητικοί και τεχνικοί έχουν συμμετάσχει σε προγράμματα σε πάνω από 40 χώρες. Το Ελληνικό Τμήμα λειτουργεί προγράμματα στη Ζάμπια, το Νίγηρα, τη [Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό](#) και το Μαρόκο, ενώ έχουν ολοκληρωθεί προγράμματα στο Μαλάουι, τη Λιβερία, την Αρμενία, τη Γιουγκοσλαβία, την Παλαιστίνη, τη Γεωργία, τη Ρωσία, το Καζακστάν, την Μοζαμβίκη, την Ινδία και την Τουρκία.

Η δράση της ανθρωπιστικής οργάνωσης συνεχίζεται επιτυχώς μέχρι σήμερα. Δεν είναι

λίγες οι φορές που η οργάνωση κάνει έκκληση για οικονομική ενίσχυσή της από όσους το επιθυμούν, ώστε το έργο των εθελοντών να μπορεί να συνεχιστεί αποτελεσματικά. Είναι σαφές ότι η αποφασιστικότητα, το μεράκι και η προσφορά των εθελοντών είναι η ζωογόνος δύναμη της οργάνωσης. Ωστόσο, απαραίτητη είναι και η οικονομική της ενδυνάμωση, γιατί η ιατροφαρμακευτική περίθαλψη είναι αγαθό που πρέπει να είναι αυτονόητο και δεδομένο για κάθε άνθρωπο, όπου κι αν μένει, όποια κι αν είναι η καταγωγή του και το χρώμα της επιδερμίδας του και ανεξάρτητα από την οικονομική του κατάσταση.

δώρα
Χωρίς Σύνορα

Φέτος τις γιορτές, κάνε ένα ξεχωριστό δώρο σε κάποιον δικό σου άνθρωπο, και χάρισε ελπίδα στους ασθενείς των Γιατρών Χωρίς Σύνορα..

Κάνε ένα δώρο χωρίς σύνορα!

Τι μπορείς να προσφέρεις

Κάνε ένα δώρο

Πολυχρονιάδου Ιωάννα

Πασχαλίδου Βικτώρια

ActionAid

Η ActionAid είναι μια διεθνής, μη κερδοσκοπική οργάνωση με στόχο την καταπολέμηση της φτώχειας και της ανισότητας στον κόσμο.

Ξεκίνησε από την Μεγάλη Βρετανία, στις αρχές της δεκαετίας του '70, ως μια καθαρά φιλανθρωπική οργάνωση.

Αρχικά, η δουλειά της επικεντρώθηκε στην παροχή υλικής βοήθειας, όπως νερό, τροφή και είδη πρώτης ανάγκης που παρέχονταν σε ανθρώπους που τα είχαν απόλυτη ανάγκη. Επίσης, ασχολήθηκε και με την εξασφάλιση εκπαίδευσης σε παιδιά που ήταν καταδικασμένα στον αναλφαβητισμό λόγω των συνθηκών διαβίωσής τους.

Στη συνέχεια η οργάνωση άρχισε να υλοποιεί αναπτυξιακά προγράμματα και να πραγματοποιεί δράσεις σε περισσότερες από 40 χώρες του αναπτυσσόμενου κόσμου και να δουλεύει με εκατομμύρια φτωχούς και περιθωριοποιημένους ανθρώπους σε μια κοινή προσπάθεια βελτίωσης των συνθηκών ζωής τους.

Το 1993 δημιούργησε το εκπαιδευτικό πρόγραμμα επιμόρφωσης ενηλίκων «Reflect», το οποίο εφαρμόζεται από περισσότερους από 350 οργανισμούς σε περίπου 65 χώρες σε ολόκληρο τον κόσμο. Το πρόγραμμα ενθαρρύνει άνδρες και γυναίκες να μάθουν γραφή και ανάγνωση, να συνειδητοποιήσουν και να αναλύσουν τα τοπικά προβλήματα που τους αφορούν και να αναζητήσουν λύσεις. Ευρύτατα διαδεδομένα είναι τα προγράμματα αναδοχής παιδιών, στα πλαίσια των οποίων μπορεί κανείς να γίνει ανάδοχος ενός παιδιού ή και περισσότερων και να στηρίζει οικονομικά την κοινότητα που ζει το παιδί με στόχο τη βελτίωση των συνθηκών ζωής.

Στην Ελλάδα η ActionAid λειτουργεί από το 1998, αρχικά μέσω του προγράμματος Αναδοχής Παιδιού, τώρα πλέον και με επιπλέον δράσεις. Πολλές ήταν οι φορές μάλιστα που επώνυμοι παρουσίασαν τη δράση τους στα πλαίσια της οργάνωσης σε μια προσπάθεια στήριξης της και ενθάρρυνσης αυτής της μορφής του εθελοντισμού.

Το Σεπτέμβριο του 2003, η UNESCO τίμησε την ActionAid για το πρόγραμμα Reflect με το διεθνές βραβείο κατά του αναλφαβητισμού.

Εάν είστε μαθητές Γυμνασίου ή Λυκείου και επιθυμείτε να γίνετε εθελοντές, μπορείτε να γίνετε μέλη των Actionteens και να αναλάβετε δημιουργικές δράσεις με συνομηλικούς σας από όλο τον κόσμο. Σε όποια χώρα και αν βρίσκεται το παιδί του οποίου είστε Ανάδοχοι, αποκτάτε μαζί του και με την κοινότητά του, μία μοναδικά προσωπική σχέση. Μία σχέση που ξεκινάει με την φωτογραφία που

θα λάβετε με το παιδί που στηρίζετε καθώς και πληροφορίες για τη ζωή του. Ας σκεφτούμε για μια μόνο στιγμή ότι στη θέση του κάθε παιδιού που έχει την ανάγκη μας θα μπορούσαμε να είμαστε εμείς οι ίδιοι αλλά και ότι ένα πολύ μικρό ποσό για εμάς μπορεί να είναι σημαντικό και καθοριστικό για τη ζωή ενός παιδιού.

Στο Γυμνάσιο Μακροχωρίου, μετά από την πρόταση της περσινής Γ' Γυμνασίου και ιδιαίτερα του μαθητή Γιάννη Κακαλέ, αποφασίσαμε να στηρίξουμε, όσο μπορούμε, οικονομικά παιδιά σε χώρες υποανάπτυκτες, όπως η Παλαιστίνη. Μετά από ανταλλαγή απόψεων αποφασίσαμε να γίνουμε ανάδοχοι ενός παιδιού μέσω της Action Aid. Για να συγκεντρώνεται το απαιτούμενο μηνιαίο ποσό σκεφτήκαμε να συνεισφέρουμε όλοι εξίσου το συμβολικό ποσό των 0,50 λεπτών. Τα ονόματα των παιδιών στην Παλαιστίνη αποτελούνται από το μικρό όνομα του παιδιού, το μικρό όνομα του πατέρα και το επώνυμο της οικογένειας. Το όνομα του παιδιού που αποφασίσαμε να αναλάβουμε ως ανάδοχοι είναι

Η Ahlam Khamees Abu Alkbash είναι ένα 9χρονο κοριτσάκι, το οποίο ζει με τους γονείς της και τα 10 αδέρφια της και αντιμετωπίζει πολλά προβλήματα λόγω της φτώχειας και της έλλειψης στοιχειωδών υποδομών στην περιοχή της. Ενώ αρκετές οικογένειες βασίζονται στην κτηνοτροφία, εκτρέφουν πρόβατα και κασίκες, σπανιότερα, αγελάδες ενισχύοντας με αυτό τον τρόπο το οικογενειακό εισόδημα, η οικογένεια του συγκεκριμένου κοριτσιού δεν εκτρέφει ζώα και δε διαθέτει καλλιεργήσιμη γη, ώστε να είναι αυτάρκης. Έτσι, είναι αναγκασμένη να αγοράζει το κρέας, τα γαλακτοκομικά προϊόντα, φρούτα και λαχανικά με αποτέλεσμα να αυξάνονται τα έξοδα του σπιτιού.

Η οικογένεια αντιμετωπίζει επίσης καθημερινά τον εφιάλτη της εξασφάλισης πόσιμου νερού, καθώς δεν έχει πρόσβαση σε καθαρό πόσιμο νερό και αρκείται άλλες φορές στο νερό βροχής και άλλοτε σε νερό που αγοράζει. Αρκεί κανείς να σκεφτεί ότι το νερό στις δυτικές κοινωνίες θεωρείται αγαθό αυτονόητο και δεδομένο, για να καταλάβει τη δυσκολία της οικογένειας. Ένα από τα σοβαρότερα προβλήματα είναι και η έλλειψη κέντρου υγείας στην περιοχή. Το κοντινότερο κέντρο υγείας βρίσκεται σε απόσταση μικρότερη

των 2 χιλιομέτρων από την κατοικία της οικογένειας, ενώ για σοβαρότερα θέματα πρέπει να μεταφερθούν σε μεγαλύτερες πόλεις. Εκτός από αυτά πάντα υπάρχει ο φόβος των κατοίκων για την κατεδάφιση των σπιτιών, γεγονός που θα τους καθιστούσε άστεγους και θα ήταν εφιαλτικό.

Όλα αυτά τα προβλήματα μπορούν να αντιμετωπιστούν με τη βοήθειά μας. Το πόσο του 1 ευρώ είναι μηδαμινό για καθέναν από εμάς ,όμως με αυτό η Actionaid θα φροντίσει να καλύψει ένα μέρος των απαραίτητων αναγκών της κοινότητας και να κάνει τη ζωή της Alham πιο εύκολη. Με την αναδοχή επίσης δίνεται η δυνατότητα στα παιδιά να φοιτήσουν στο σχολείο και να έχουν έτσι μια ευκαιρία μελλοντικά να βελτιώσουν τη ζωή τους. Γιατί δικαίωμα στο όνειρο έχουν όλοι!

Δεληγιάννη Μαρκέλα

Τουτουνιζίδου Μένια

Χαλβατζή Παρασκευή

Migranten aus Griechenland

Seit Beginn der Krise sind tausende von Griechen, vor allem junge Menschen und Wissenschaftler, ins Ausland ausgewandert. Die beliebtesten Länder sind Schweden, Dänemark, Norwegen, Deutschland, Holland, Belgien und Frankreich. In den letzten Jahren ist deshalb die Anfrage nach Erlernung fremder Sprachen in Griechenland sehr angestiegen. Die meisten sind zwischen 20 und 35 Jahren alt, ohne Familie und der Hauptgrund ist natürlich die Arbeitssuche. Leider war es ihnen nicht möglich in ihrem Heimatland erwerbstätig zu sein und so die Zukunft für sich, ihre Familie und Kinder abzusichern. Diese hohe Arbeitslosigkeit zwingt sie in fremden Ländern nach ihrem Glück zu suchen. Voraussetzung dafür, und natürlich eine große Hilfe, ist die Sprachkenntnis. Viele Wissenschaftler finden gute Arbeitsstellen, die von Innländern nicht belegt werden können. Weniger gebildete finden oft Hilfsarbeiterstellen, die wie auch immer im Vergleich zu Griechenland trotzdem gut bezahlt werden. Alle hoffen auf eine bessere Zukunft obwohl das mit Sicherheit nicht immer so leicht ist. Wir wünschen allen übrigen viel Glück und Erfolg auf ihrem schwierigen Weg.

Μετανάστες από την Ελλάδα

Από την ημέρα που η κρίση ξεκίνησε, χιλιάδες νέοι Έλληνες, κυρίως επιστήμονες, μεταναστεύουν στο εξωτερικό. Προτιμούν κυρίως την Ελβετία, τη Δανία, τη Νορβηγία, την Γερμανία, την Ολλανδία, το Βέλγιο και τη Γαλλία . Γι' αυτό το λόγο η εκμάθηση ξένων

γλωσσών έχει γίνει προτεραιότητα στην Ελλάδα. Οι περισσότεροι μετανάστες είναι μεταξύ 20 και 35 ετών, χωρίς οικογένεια και φυσικά ο κύριος λόγος που φεύγουν από την Ελλάδα είναι η εξεύρεση εργασίας.

Το υψηλό ποσοστό ανεργίας ωθεί τους Έλληνες να αναζητήσουν την τύχη τους σε ξένες χώρες. Προϋπόθεση ,όμως, γι' αυτό είναι η γνώση της ξένης γλώσσας. Πολλοί επιστήμονες βρίσκουν καλές θέσεις εργασίας στο εξωτερικό, το οποίο στη χώρα μας είναι πολύ δύσκολο να γίνει. Οι λιγότερο μορφωμένοι βρίσκουν εργάζονται ως βοηθητικό προσωπικό αλλά με καλύτερες απολαβές από ό,τι στην Ελλάδα.

Όλοι ελπίζουν σε ένα καλύτερο μέλλον, αν και αυτό κανείς δε μπορεί να το υποσχεθεί με σιγουριά. Ευχόμαστε σε όλους αυτούς καλή επιτυχία και καλή τύχη στο δύσκολο δρόμο τους!

Λιολιπούλου Εύη

ΒΙΒΛΙΟΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ

ΤΟ ΔΙΠΛΟ ΤΑΞΙΔΙ είναι έργο της Λίτσα Ψαραύτη. Η Λίτσα Ψαραύτη είναι γνωστή και δημοφιλής συγγραφέας παιδικών βιβλίων στην Ελλάδα.

Λίγα λόγια για τη συγγραφέα:

Γεννήθηκε στη Σάμο. Μετά τις σπουδές της στο Πυθαγόρειο Γυμνάσιο σπούδασε αγγλικά και εργάστηκε στο Παγκόσμιο Συμβούλιο των Εκκλησιών και στην

Αμερικανική Πρεσβεία στην Αθήνα. Το πρώτο της βιβλίο εκδόθηκε το 1980 και από τότε είχε μια γόνιμη

καριέρα γράφοντας μυθιστορήματα, διηγήματα και ανθολογίες (για τα ελληνόπουλα που ζουν στο εξωτερικό). Το έργο της γρήγορα αναγνωρίστηκε ευρύτατα

στην Ελλάδα και τιμήθηκε με πολλά ελληνικά βραβεία. Το μυθιστόρημά της "Το διπλό ταξίδι"

γράφηκε το 1988 στον Τιμητικό Πίνακα "Πιέρ Πάολο Βερτζέριο" για την παιδική λογοτεχνία του Πανεπιστημίου της Πάντοβα της Ιταλίας. Το 1991 το βιβλίο της "Το αυγό της έχιδνας" πήρε Έπαινο της Ακαδημίας Αθηνών. Το μυθιστόρημά της "Τα δάκρυα της Περσεφόνης" γράφηκε το 1996 στον Τιμητικό Πίνακα της IBBY (International Board on Books for Young People). Πήρε επίσης τη μεγαλύτερη στην Ελλάδα διάκριση για την παιδική λογοτεχνία, το "Κρατικό Βραβείο 1996" του Υπουργείου Πολιτισμού για το βιβλίο της "Το χαμόγελο της Εκάτης". Το έτος 2000 ήταν υποψήφια για το Βραβείο Άντερσεν, το Νόμπελ της παιδικής λογοτεχνίας.

Πηγές έμπνευσης της Λίτσας Ψαραύτη είναι η ιστορία της ιδιαίτερης πατρίδας της, οι προσωπικές της εμπειρίες και η καθημερινή πραγματικότητα. Θέματα πολλών βιβλίων της είναι τα προβλήματα των σημερινών εφήβων. Βρήκε καινούριες τεχνικές για να αφηγηθεί τις ιστορίες της και η γραφή της διακρίνεται για την ποιότητα και το εύρος της φαντασίας, την επιτυχημένη μίξη πραγματικού και φανταστικού και για τα μηνύματα που στέλνει στα παιδιά γεμάτα αισιοδοξία, χαρά και ελπίδα για ένα καλύτερο μέλλον.

Κριτικοί και θεωρητικοί συμφωνούν ότι η προσφορά της Λίτσας Ψαραύτη είναι πολύ σημαντική και την κατατάσσουν ανάμεσα στις πιο αξιολογες και δυναμικές παρουσίες στο

χώρο της παιδικής λογοτεχνίας. Τα βιβλία της, 30 ως τώρα, έχουν πάρει λαμπρές κριτικές και έχουν γίνει θέματα για μελέτες φοιτητών στα ελληνικά

Πανεπιστήμια.

Συνεργάστηκε με την επιστημονική ομάδα του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων για τη δημιουργία Ανθολογίου για τα παιδιά των δημοτικών σχολείων του Απόδημου Ελληνισμού. Επίσης είναι μέλος της

ομάδας που συνέγραψε την πατριδογνωσία "Σάμος, πατρίδα μου". Το βιβλίο διδάσκεται στα δημοτικά σχολεία της Σάμου και αποτελεί πιλοτικό πρόγραμμα και για άλλες περιοχές της Ελλάδας.

Έχει λάβει μέρος σε διεθνή συνέδρια: π.χ. το 1986 εκπροσώπησε την ελληνική παιδική λογοτεχνία στο Διεθνές Συνέδριο Συγγραφέων και Εικονογράφων Παιδικής Λογοτεχνίας στο Οχάϊο των ΗΠΑ και το 1987

προσκλήθηκε από την Ένωση Σοβιετικών Συγγραφέων και το περιοδικό "Ντέσκαγια Λιτερατούρα" στο

πλαίσιο προγράμματος μορφωτικών ανταλλαγών. Η Λίτσα Ψαραύτη καλείται πολύ συχνά σε σχολεία και σε άλλες εκδηλώσεις "συνάντησης με το συγγραφέα" σε όλη την Ελλάδα και είναι ομιλήτρια σε πολιτιστικά γεγονότα, συνέδρια και παρουσιάσεις βιβλίων. Είναι μέλος πολιτιστικών σωματείων όπως ο "Κύκλος του Ελληνικού Παιδικού Βιβλίου" και η "Γυναικεία Λογοτεχνική Συντροφιά". Είναι επίσης μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου του περιοδικού "Διαδρομές".

Το 2012 τιμήθηκε με το Βραβείο της Ακαδημίας Αθηνών για το σύνολο του έργου της.

Το βιογραφικό σημείωμα της συγγραφέως είναι από την επίσημη ιστοσελίδα της www.psarafti.gr

Υπόθεση του βιβλίου:

Η Βαγγελίτσα, η κύρια ηρωίδα του μυθιστορήματος, ανακαλεί στη μνήμη της γεγονότα και αναμνήσεις από τα παιδικά της χρόνια στη Σάμο κατά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο. Περιγράφει τις επιθέσεις των Γερμανών, τις αγωνιώδεις προσπάθειες της οικογένειάς της για επιβίωση, τον πλατωνικό έρωτα της αδερφής της Ισμήνης, αλλά και την ερήμωση του νησιού μετά τους απανωτούς

βομβαρδισμούς. Μετά την καταστροφή του νησιού, η Βαγγελίτσα αναγκάζεται να εγκαταλείψει μαζί με την οικογένειά της τη Σάμο και να γίνουν πρόσφυγες στην Παλαιστίνη. Εκεί, γνωρίζει την Ρασμίγια, ένα κορίτσι αραβικής καταγωγής, το οποίο έχει ιδιαίτερο ταλέντο στη ζωγραφική.

Σαράντα χρόνια αργότερα, η Βαγγελίτσα επιστρέφει στην Παλαιστίνη, αυτή τη φορά ως τουρίστρια και αντικρίζει το δράμα των ντόπιων που εκδιώκονται από την πατρίδα τους. Τότε μαθαίνει ότι η Ρασμίγια έχει φυλακιστεί για τη δράση της και προβληματισμένη ταξιδεύει στα Ιεροσόλυμα. Εκεί συναντά τη Σάρα, μια παιδική της φίλη από την Σάμο, με την οποία είχαν φύγει ως πρόσφυγες από το νησί τους λόγω του πολέμου, αλλά είχαν ακολουθήσει διαφορετικές κατευθύνσεις και η μια δεν ήξερε τι απέγινε η άλλη. Η Σάρα βρήκε καταφύγιο αρχικά στη Ρόδο, κατέληξε όμως σε στρατόπεδο συγκεντρώσεως των Ναζί και βίωσε τη βία και το ρατσισμό. Η συνάντησή της με τη Σάρα θα γίνει ένα μάθημα ιστορικής γνώσης, θα περάσει αντιρατσιστικά, ανθρωπιστικά και φιλειρηνικά μηνύματα.

Η άποψη μου για το βιβλίο:

Η συγγραφέας καταφέρνει να κρατήσει αμείωτο το ενδιαφέρον του αναγνώστη μέχρι την τελευταία σελίδα του βιβλίου. Οι διαρκείς συναισθηματικές εναλλαγές των ηρώων του βιβλίου και οι περιπέτειές τους καθιστούν το βιβλίο ενδιαφέρον για όλες τις ηλικίες και ειδικά για τους έφηβους. Ένα βιβλίο που αφενός ενημερώνει για τα προβλήματα που παρουσιάζονται σε εμπόλεμες περιοχές και αφετέρου προβληματίζει για τις απάνθρωπες πράξεις των Ναζί. Ένα βιβλίο που διδάσκει ότι η ειρήνη και η ελευθερία είναι αγαθά. Ένα βιβλίο που περνάει μήνυμα ηχηρό κατά του ρατσισμού. Ένα βιβλίο πιο επίκαιρο από ποτέ...

Σερδαρίδης Νίκος

ΤΟ ΔΕΝΤΡΟ ΠΟΥ ΕΔΙΝΕ

Σελ Σιλβερστάιν

«Μια φορά κι έναν καιρό ήταν μια μηλιά και αγαπούσε ένα αγοράκι. Και κάθε μέρα το αγοράκι πήγαινε και μάζευε τα φύλλα της και τα έπλεκε στεφάνι κι έπαιζε το βασιλιά του δάσους. Σκαρφάλωνε στον κορμό της κι έκανε κούνια στα κλαδιά της κι έτρωγε μήλα. Παίζανε και κρυφτό. Κι όταν το αγόρι κουραζόταν, αποκοιμιόταν στον ίσκιο της. Και το αγόρι αγαπούσε τη μηλιά... πάρα πολύ. Κι η μηλιά ήταν ευτυχισμένη.

Μα πέρασαν τα χρόνια. Και το αγόρι μεγάλωσε. Και πολλές φορές η μηλιά έμενε μοναχή. Τότε μια μέρα το αγόρι πήγε στη μηλιά κι η μηλιά είπε:

«Έλα, αγόρι, έλα να σκαρφλώσεις στον κορμό μου και να κάνεις κούνια στα κλαδιά μου, να φας μήλα και να παίζεις στον ίσκιο μου αποκάτω και να 'σαι ευτυχισμένο».

«Είμαι μεγάλος πια για να σκαρφλώσω και να παίζω», είπε το αγόρι. «Θέλω ν' αγοράσω πράγματα και να καλοπεράσω. Θέλω λεφτά. Μπορείς να μου δώσεις λεφτά;»

«Λυπάμαι», είπε η μηλιά, «μα εγώ δεν έχω λεφτά. Έχω μονάχα φύλλα και μήλα. Πάρε τα μήλα μου, Αγόρι, και πούλησέ τα στην πόλη. Έτσι θα 'χεις λεφτά και θα 'σαι ευτυχισμένο».

Και τότε το αγόρι σκαρφάλωσε στη μηλιά, μάζεψε τα μήλα της και τα πήρε μαζί του. Κι η μηλιά ήταν ευτυχισμένη. Μα το αγόρι έκανε πολύ καιρό να ξαναφανεί και η μηλιά ήταν λυπημένη. Όσπου μια μέρα το αγόρι ξαναγύρισε κι η μηλιά τρεμούλιασε απ' τη χαρά της κι είπε:

«Έλα αγόρι, έλα να σκαρφλώσεις στον κορμό μου και να κάνεις κούνια στα κλαδιά μου και να 'σαι ευτυχισμένο».

«Δεν έχω πια χρόνο να σκαρφλώσω», είπε το αγόρι. «Θέλω ένα σπίτι που να δίνει ζεστασιά», είπε. «Θέλω γυναίκα και παιδιά, και γι' αυτό χρειάζομαι ένα σπίτι. Μπορείς να μου δώσεις ένα σπίτι;»

«Εγώ δεν έχω σπίτι», είπε η μηλιά. «Σπίτι μου είναι το δάσος, μα μπορείς να κόψεις τα κλαδιά μου και να χτίσεις ένα σπίτι. Τότε θα 'σαι ευτυχισμένο».

Κι έτσι το αγόρι έκοψε τα κλαδιά της και τα πήρε μαζί του, για να χτίσει το σπίτι του. Κι η μηλιά ήταν ευτυχισμένη. Μα το αγόρι έκανε πολύ καιρό να ξαναφανεί. Κι όταν γύρισε η μηλιά ήταν τόσο ευτυχισμένη που ούτε να μιλήσει καλά-καλά δεν μπορούσε.

«Έλα, Αγόρι», ψιθύρισε, «έλα να παίζεις».

«Είμαι πια πολύ γέρος και πολύ λυπημένος για να παίζω» είπε το αγόρι. «Θέλω μια βάρκα να με πάρει μακριά. Μπορείς να μου δώσεις μια βάρκα;»

«Κόψε τον κορμό μου και φτιάξε μια βάρκα», είπε η μηλιά. Έτσι θα μπορέσεις να φύγεις μακριά ...και να 'σαι ευτυχισμένο».

Και τότε το αγόρι έκοψε τον κορμό της έφτιαξε μια βάρκα κι έφυγε μακριά. Κι η μηλιά ήταν ευτυχισμένη ... μα όχι πραγματικά. Κι ύστερα από πολύ καιρό το αγόρι ξαναγύρισε.

«Λυπάμαι, Αγόρι», είπε η μηλιά, «μα δε μου απόμεινε τίποτα πια για να σου δώσω... Δεν έχω μήλα».

«Τα δόντια μου δεν είναι πια για μήλα», είπε το αγόρι.

«Δεν έχω κλαδιά», είπε η μηλιά. «Δεν μπορείς να κάνεις κούνια...»

«Είμαι πολύ γέρος πια για να κάνω κούνια», είπε το αγόρι.

«Δεν έχω κορμό», είπε η μηλιά. «Δεν μπορείς να σκαρφλώσεις...»

«Είμαι πολύ κουρασμένος πια, για να σκαρφλώσω», είπε το αγόρι.

«Λυπάμαι», αναστέναξε η μηλιά. «Μακάρι να μπορούσα να σου δώσω κάτι... μα δε μου απόμεινε τίποτα πια. Δεν είμαι παρά ένα γέρικο κούτσουρο. Λυπάμαι...»

«Δε θέλω και πολλά τώρα πια», είπε το αγόρι, «μονάχα ένα ήσυχο μέρος να κάτσω και να ξαποστάσω. Είμαι πολύ κουρασμένος».

«Τότε», είπε η μηλιά, κι ίσωσε τον κορμό της, «τότε, ένα γέρικο κούτσουρο είναι ό, τι πρέπει να κάτσεις και να ξαποστάσεις. Έλα, Αγόρι, κάτσε. Κάτσε και ξεκουράσου». Και το αγόρι έκασε και ξεκουράστηκε. Κι η μηλιά ήταν ευτυχισμένη.

Η άποψή μας για το παραμύθι:

Το βιβλίο αυτό, αν και παιδικό, περνάει ένα διαχρονικό μήνυμα σε μεγάλους και μικρούς. Παρουσιάζεται μια φιλία ανάμεσα σε μια μηλιά κι ένα μικρό αγόρι. Η μηλιά αγαπά το αγόρι και του δίνει απλόχερα όλα τα αγαθά που μπορεί να διαθέσει: κρυφώνα, κλαδιά για στεφάνι, κλαδιά για να φτιάξει σπίτι, ξύλο για να φτιάξει βάρκα και χίλια δυο άλλα. Παρουσιάζονται ποικίλες ανάγκες του παιδιού για την ικανοποίηση των οποίων η μηλιά γίνεται αρωγός και συμπαραστάτης. Ανάγκες που καθώς το παιδί μεγαλώνει, αλλάζουν. Αρχικά, το παιδί έχει ανάγκη από παιχνίδι, στη συνέχεια, έχει να αντιμετωπίσει βιοποριστικές και συναισθηματικές ανάγκες. Η μηλιά για όλες τις ανάγκες του έχει κάτι να δώσει. Το αγόρι μεγαλώνει, γίνεται νεαρός, άντρας, μεσήλικας, ηλικιωμένος. Αλλά για τη μηλιά είναι πάντα «το αγόρι». Παρ' όλο που δεν ακούει ούτε ένα «ευχαριστώ» από το παιδί για όλες τις προσφορές, θυσίες και χάρες που έχει κάνει, συνεχίζει να του δίνει απλόχερα και με ανιδιοτέλεια, για να το χαροποιήσει. Από την υπερβολική της αγάπη, του χαρίζει ακόμη και τον κορμό της, τον κορμό που την στηρίζει. Κάθε φορά που έρχεται η ώρα να φύγει, λυπάται για την αναχώρησή του φίλου της και κάνει ό, τι μπορεί, για να το ικανοποιήσει. Κάθε φορά που ο φίλος της επιστρέφει, εκείνη νιώθει απεριγραπτή χαρά. Στο τέλος της ιστορίας το τελευταίο πράγμα που της ζητάει είναι ένα ήσυχο μέρος για να ξαποστάσει, μιας και είναι πολύ κουρασμένος. Η μηλιά δεν έχει πια τίποτα να του προσφέρει εκτός από το κούτσουρο που της έχει απομείνει. Ένα κούτσουρο ό, τι πρέπει για ξεκούραση. Έτσι, για ακόμα μια φορά, του επιτρέπει να μοιραστεί αυτό που της απομείνει. Ακόμη και στο τέλος προσπαθεί να μην του λείπει τίποτα. Του δίνει ό, τι έχει και δεν έχει χωρίς να περιμένει ανταπόδοση.

Η ιστορία αυτή μας παρουσιάζει τις αρετές της προσφοράς, της αλληλοβοήθειας και της ανιδιοτέλειας και αποτελεί έναν ύμνο στο μεγαλείο της αγάπης.

Φωτοπούλου Μαρία - Μήτσιου Σοφία

ΨΥΧΑΓΩΓΙΑ

JASMINE THOMPSON

Η Jasmine Ying Thompson είναι αγγλίδα τραγουδίστρια και τραγουδοποιός. Γεννήθηκε στις 8 Νοεμβρίου του 2000, στο Λονδίνο. Είναι

μισή Κινέζα και μισή Αγγλίδα στην καταγωγή . Ξεκίνησε την καριέρα της στο τραγούδι στο YouTube το 2010, κάνοντας διασκευές σε αγγλικά κυρίως τραγούδια. Η πρώτη της διασκευή αφορούσε το τραγούδι “Lazy song” του Bruno Mars.

Μεγάλη επιτυχία είχε το 2014 η κυκλοφορία του τραγουδιού “Sun goes down” του Robin Schulz, το οποίο κατατάχθηκε στα top 10 σε πολλές χώρες και της εξασφάλισε μεγάλη δημοσιότητα και αναγνώριση. Από το 2015 το κανάλι της στο YouTube έχει πάνω από 1,8 εκατομμύρια συνδρομητές και πάνω από 220 εκατομμύρια προβολές. Επίσης, μεγάλη επιτυχία έγινε το “Ain’t nobody” του Felix Jaehn, το οποίο κυκλοφόρησε το 2015, κατατάχθηκε στα 32 κορυφαία τραγούδια στο Ηνωμένο Βασίλειο και έγινε μεγάλο Hit σε πολλές χώρες. Το 2015 κυκλοφόρησε το άλμπουμ της με τίτλο ADORE, το οποίο σημείωσε μεγάλο αριθμό πωλήσεων.

Μερικά από τα τραγούδια της είναι :

Adore:

https://www.youtube.com/results?search_query=jasmine+thompson+adore

Do it now:

https://www.youtube.com/results?search_query=jasmine+thompson+do+it+now

Great escape:

https://www.youtube.com/results?search_query=jasmine+thompson+great+escape

Κοσμίδου Όλγα - Βογιατζή Ξένια

TAINIEΣ

MISSION IMPOSSIBLE 5

ROGUE NATION

Ο πρώην πράκτορας της C. I .A, Ethan Hunt επιστρέφει , με σκοπό την απόδειξη της ύπαρξης του συνδικάτου, μιας σχεδόν μυθικής οργάνωσης πληρωμένων δολοφόνων, οι οποίοι εκτελούν αδιάσπαστα συμβόλαια θανάτου. Τώρα που η I. M. F [η μυστική υπηρεσία στην οποία ανήκει ο Ethan] απειλείται από το συνδικάτο, καλείται να οργανώσει την ομάδα του, με σκοπό να αναλάβει την δυσκολότερη αποστολή που ανέλαβε ποτέ! Να καταστειλεί την οργάνωση με κάθε μέσο! Το mission impossible rogue nation αποτελεί την 5η ταινία της σειράς Mission Impossible. Η ταινία έκανε μεγάλη εισπρακτική επιτυχία και έλαβε καλές κριτικές. Η ταινία, αλλά και γενικά όλη η σειρά, συγκαταλέγεται στις καλύτερες ταινίες δράσης παγκοσμίως!

STEVE JOBS

Η ταινία ακολουθεί τη ζωή του Steve Jobs, ίσως της σημαντικότερης μορφής στον χώρο της τεχνολογίας του 20^{ου} αι. Η ταινία αναφέρεται στη ζωής τους Steve Jobs, στην καριέρα του στον χώρο της τεχνολογίας και στην αποκορύφωσή της με τη δημιουργία της Apple, ίσως της κορυφαίας εταιρίας στον τομέα της τεχνολογίας μέχρι και τις μέρες μας! Περιγράφει επίσης και την προσωπική του ζωή! Η ταινία παρουσιάζει ρεαλιστικά την δημιουργία της δημοφιλούς Apple, και μας δίνει πολλές πληροφορίες για τον εσωτερικό κόσμο του ιδρυτή της, τα συναισθήματά του και τον τρόπο σκέψης του. Επιπλέον, ακολουθεί όλη την εξέλιξη της εταιρείας του μέχρι να φθάσει να γίνει η Apple, που όλοι γνωρίζουμε. Πρόκειται για μια ιδιαίτερα ενδιαφέρουσα ταινία, καθώς παρέχει πλήθος πληροφοριών για την “εταιρεία φαινόμενο” του 20^{ου}αι! Μια ταινία που δεν αφήνει το θεατή να βαρεθεί και του συστήνει έναν από τους πιο επιτυχημένους και ενδιαφέροντες αυτοδημιούργητους ανθρώπους στον τομέα της τεχνολογίας.

Αθανάσιος Μιχαλόπουλος - Κυριάκος Γαλανομάτης